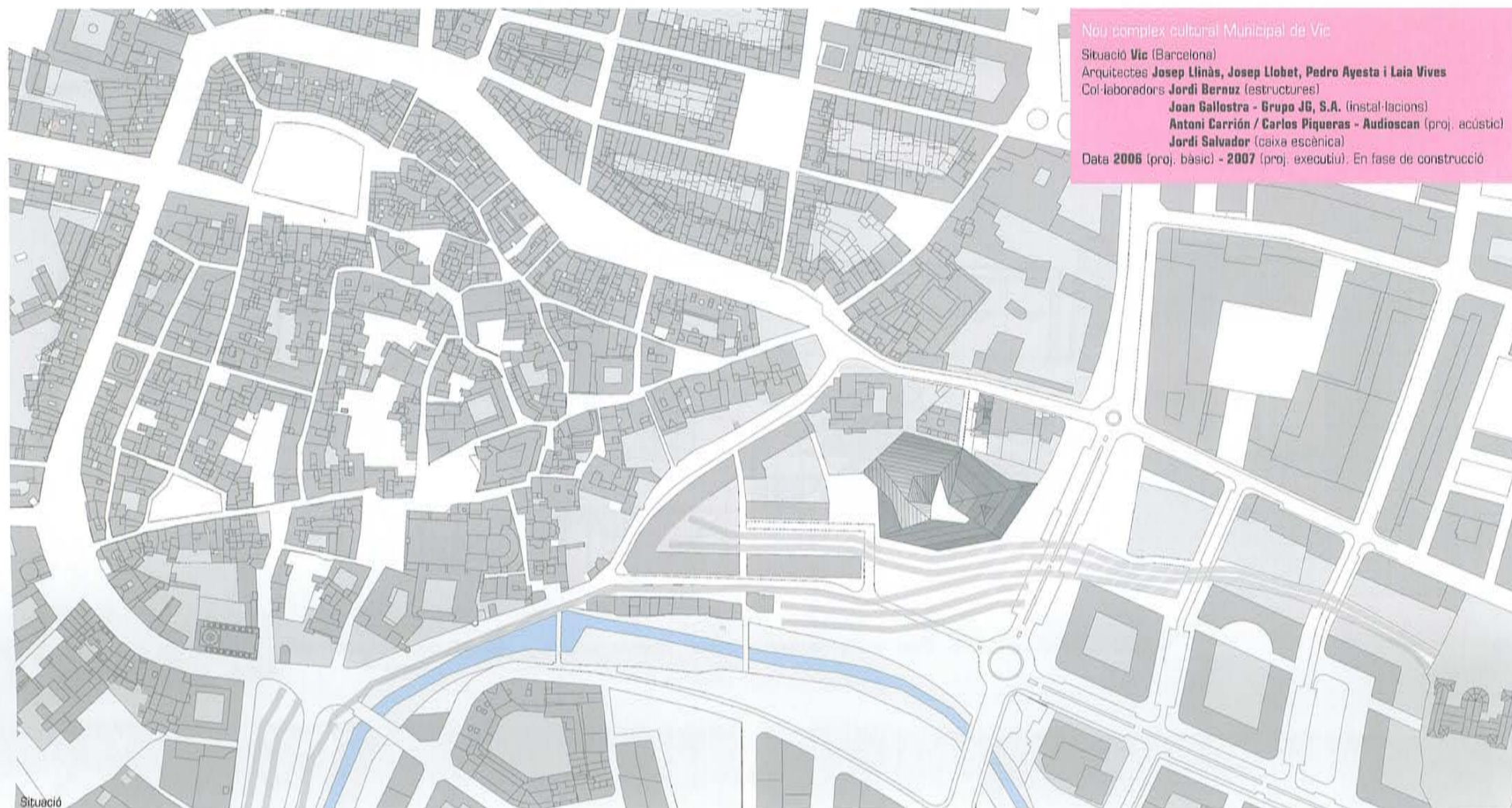
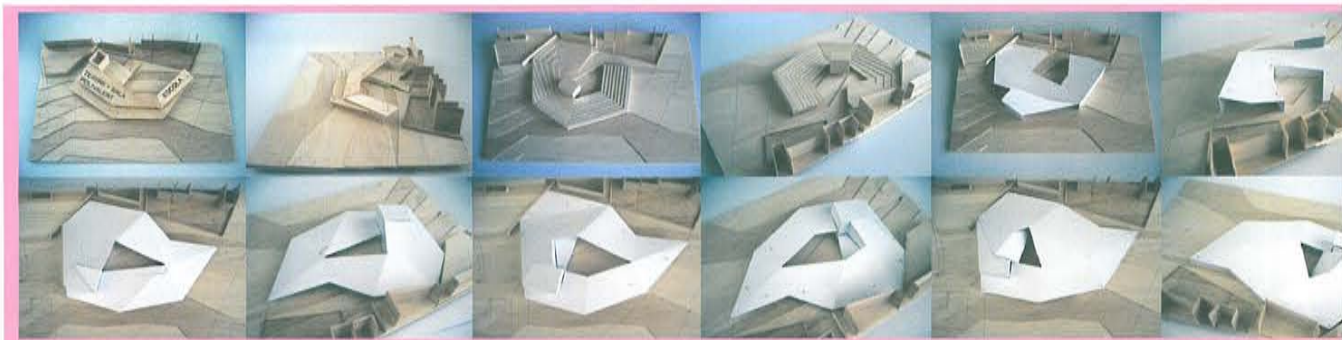

Nou complex cultural Municipal de Vic

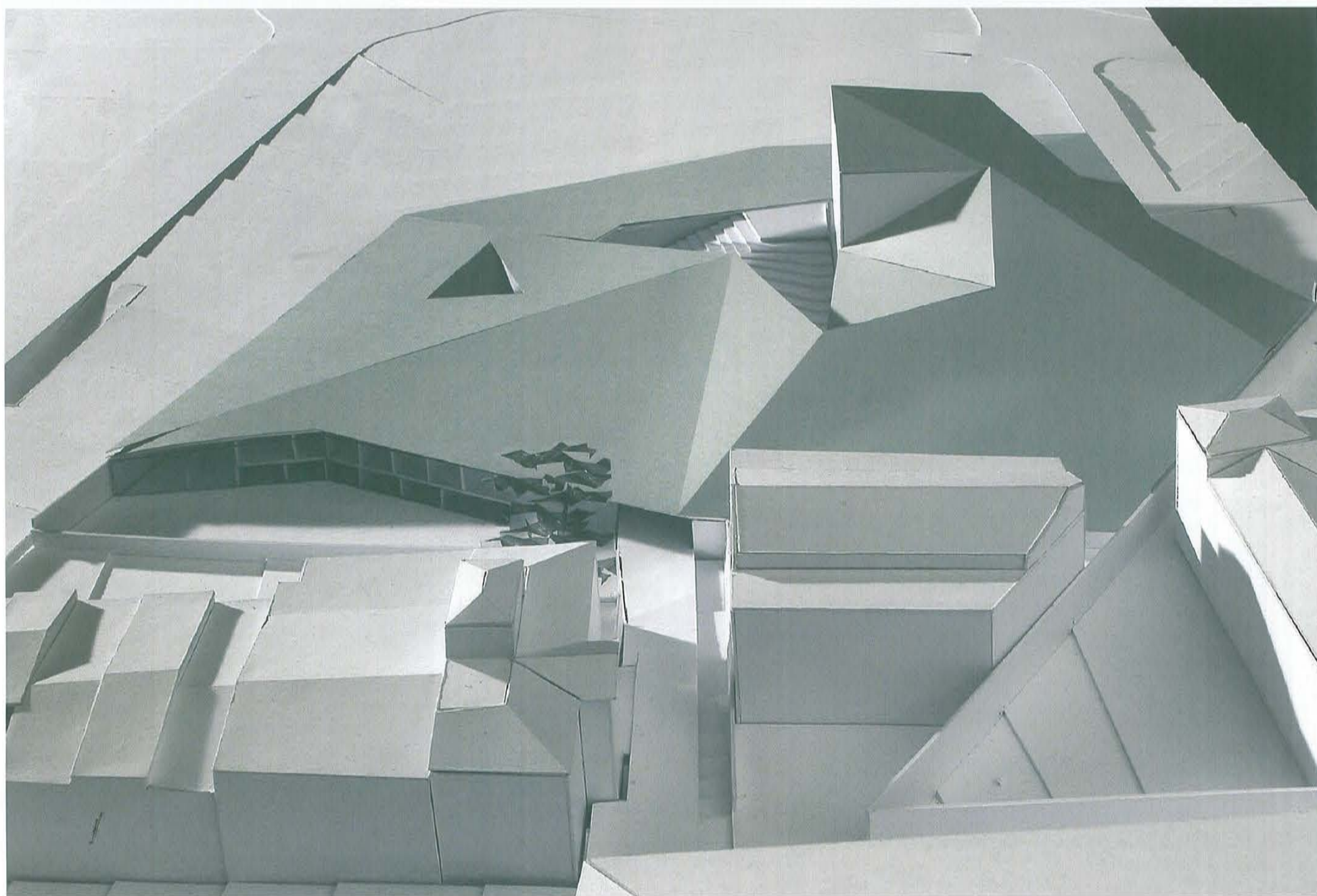
El Complex Cultural de Vic és el resultat d'un concurs realitzat conjuntament amb Josep Llobet, Pedro Ayesta i Laia Vives, en el qual la nostra proposta atenia bàsicament tres consideracions:

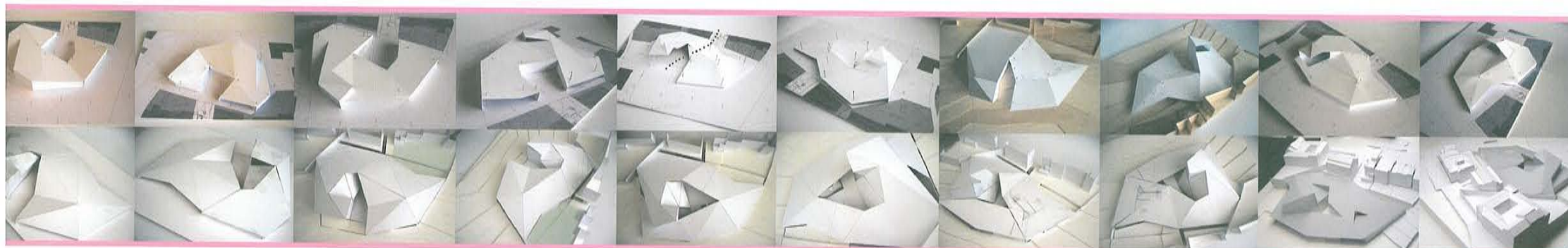
- A.** Evitar que la caixa escènica d'altura inevitable, aparegués com un volum abstracte, sense sentit, en relació amb el previsible desenvolupament horitzontal del conjunt, i en relació amb la silueta de la ciutat.
- B.** Recollir la diversitat de grandària i escala de les peces que formen el programa en un recinte únic, que donés lloc a una clara distinció entre espai construït i espai lliure d'edificació.
- C.** Utilitzar la coberta inclinada com un instrument unitari, sota de la qual es recollís la diversitat de peces (escola de música, auditori, restaurant, sala polivalent, serveis, camerinos, etc.) que formen el programa.

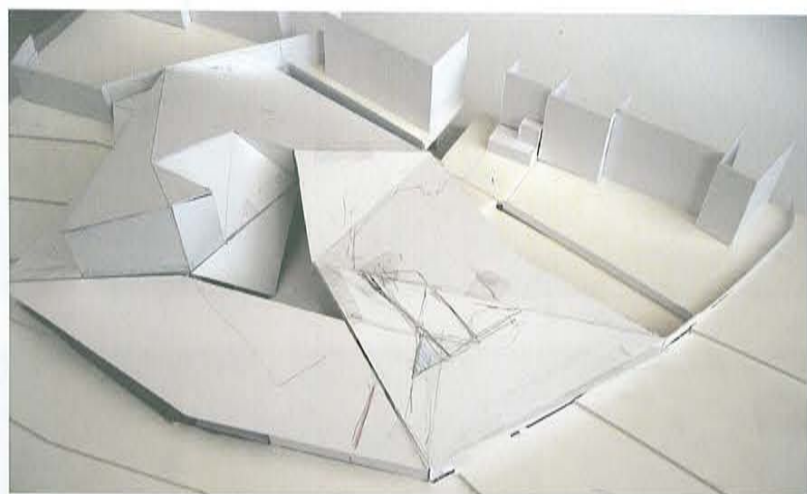
Nou complex cultural Municipal de Vic
Situació Vic (Barcelona)
Arquitectes **Josep Llinàs, Josep Llobet, Pedro Ayesta i Laia Vives**
Col·laboradors **Jordi Bernuz** (estructures)
Joan Gallostra - Grupo JG, S.A. (instal·lacions)
Antoni Carrión / Carlos Piqueras - Audioscan (proj. acústic)
Jordi Salvador (caixa escènica)
Data 2006 (proj. bàsic) - 2007 (proj. executiu). En fase de construcció

Situació

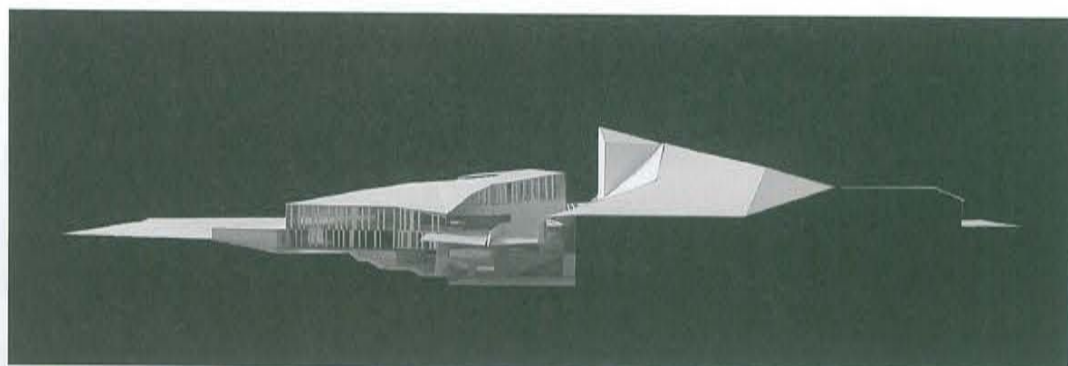

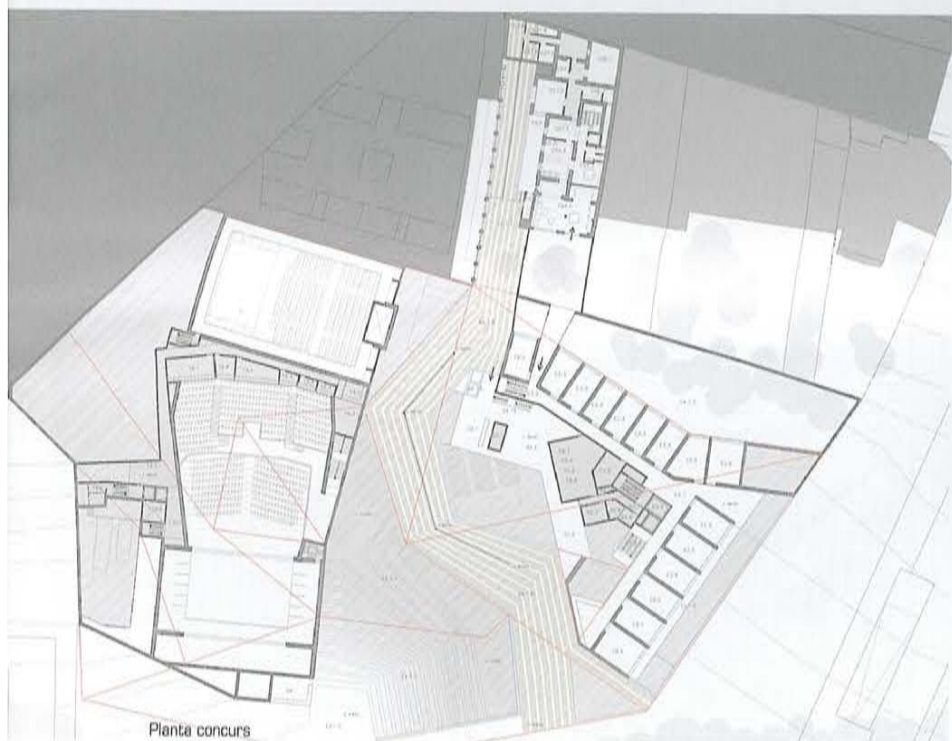
Quan se'ns adjudica el concurs iniciem el projecte bàsic prestant atenció a la solució d'un problema que ja havíem detectat: l'excés de coberta en relació amb la superfície de les peces a cobrir. En la maqueta del concurs aquest problema ja es manifestava com a símptoma en la maldestra claraboia introduïda a última hora.

Però entre les dues plantes, la del concurs i la del Projecte Executiu, conceptualment iguals, s'ha trobat sentit als diversos límits del recinte (per exemple en el límit nord ha multiplicat la seva complexitat en assumir la condició d'accés i que en estar encarat a un límit cec ha originat un pati, ara constituït del projecte), s'han ajustat usos i morfologia de la coberta i s'han multiplicat els espais intermedis entre els «interiors condicionats» i els exteriors.

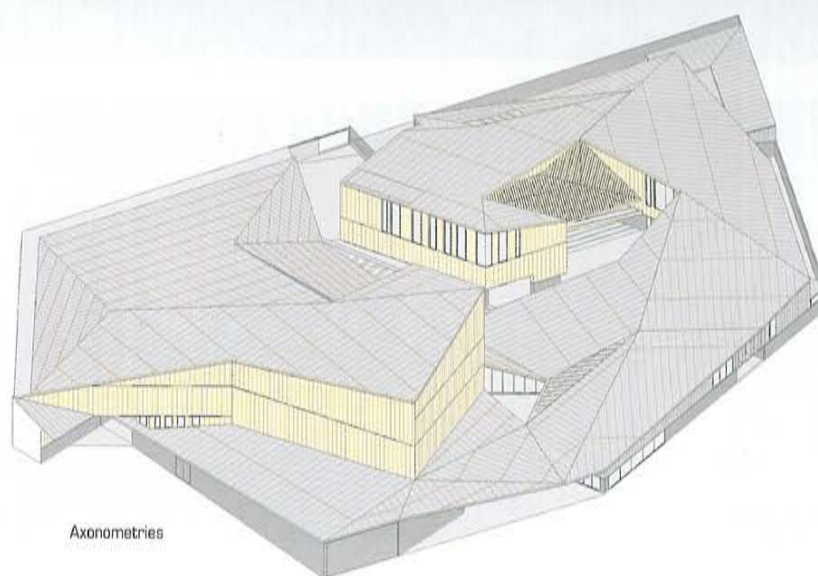

I s'han introduït materials que fan l'edifici submís a la ciutat, però també despert al seu paper rellevant i singular en relació amb ella.

Planta concurs

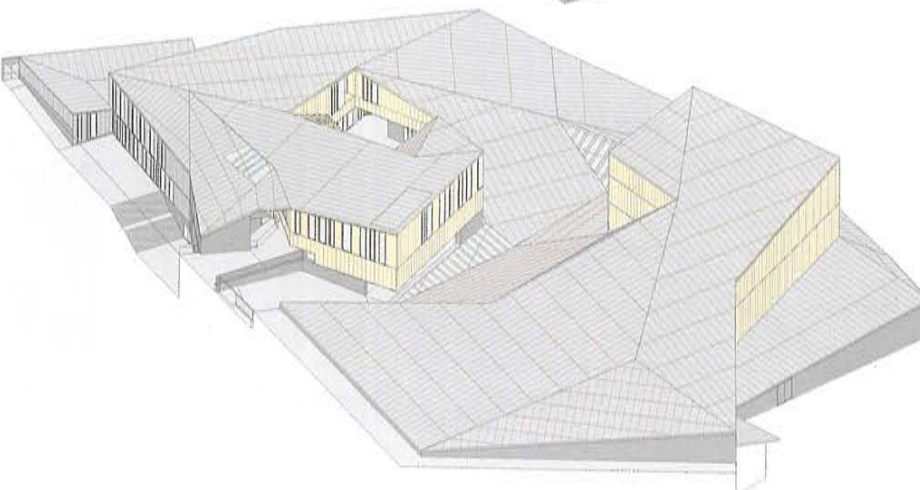
Solucionar aquest problema ens va costar nou mesos, seguint un procés que ara, una vegada resolt, només puc justificar pensant com n'és, de difícil, distanciar-se d'un problema quan t'hi trobes immers. (Veure procés descrit a les pàgines 10 i 11)
Que conclou amb la generació d'un buidatge allà on es produïa aquest excés de coberta. Es pot pensar, encertadament, que per arribar a aquesta conclusió no calia donar tantes voltes, ni invertir tant de temps i esforç.

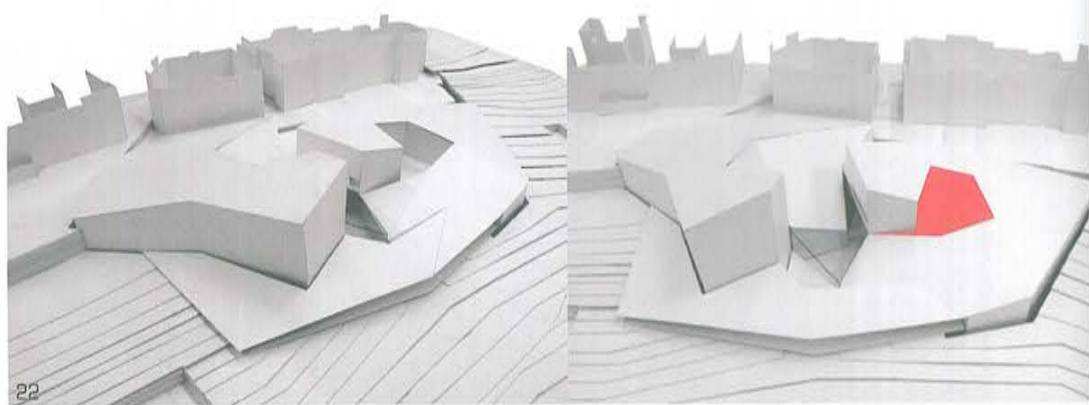
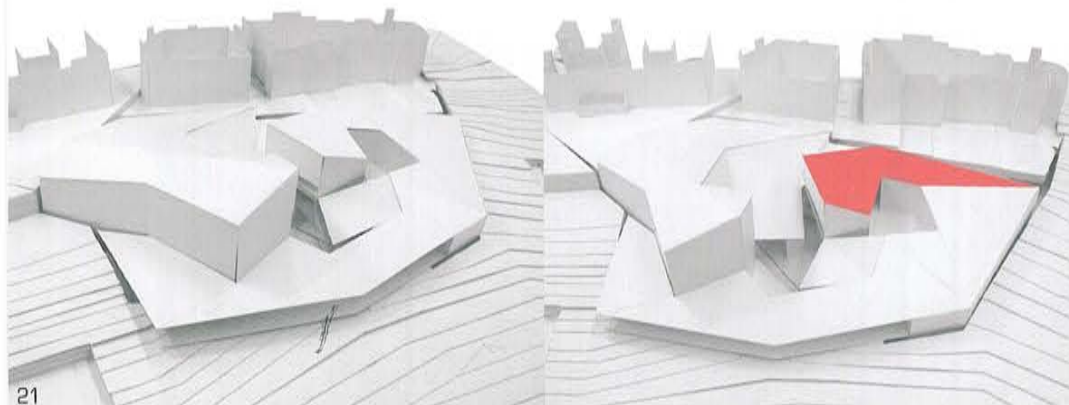
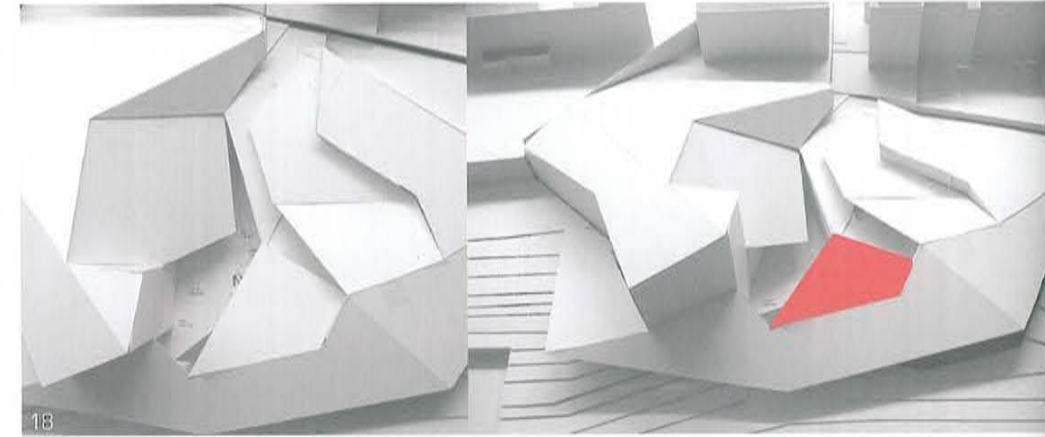
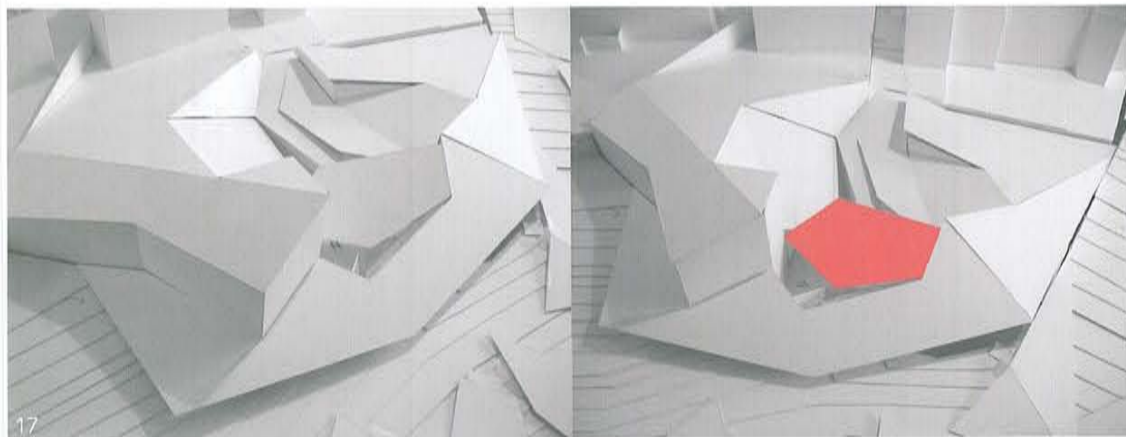
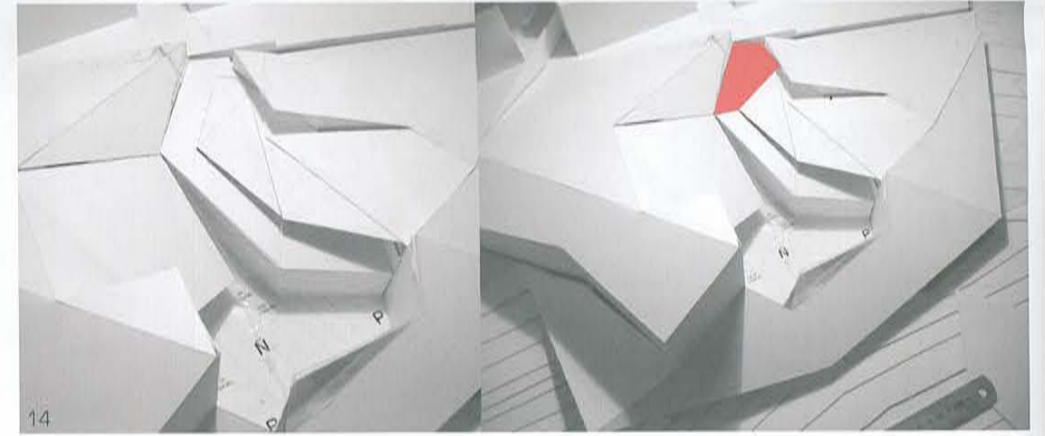
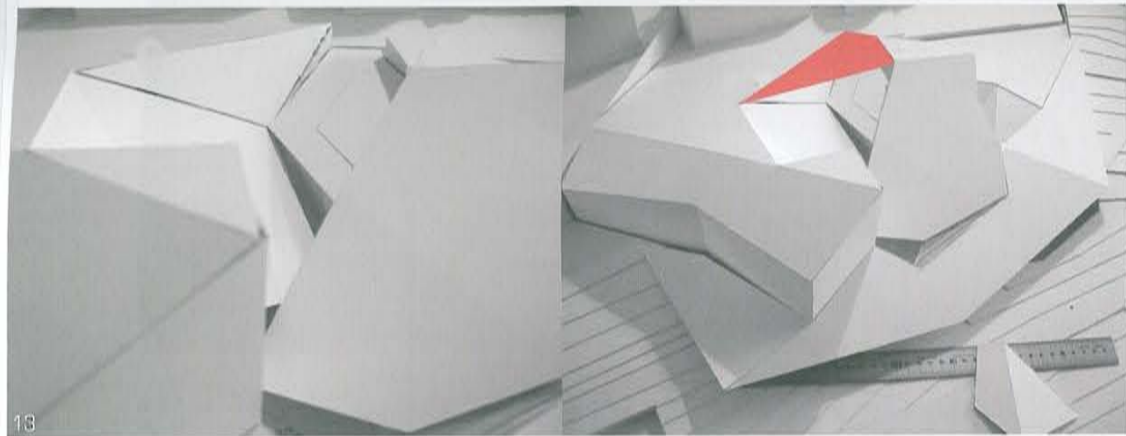
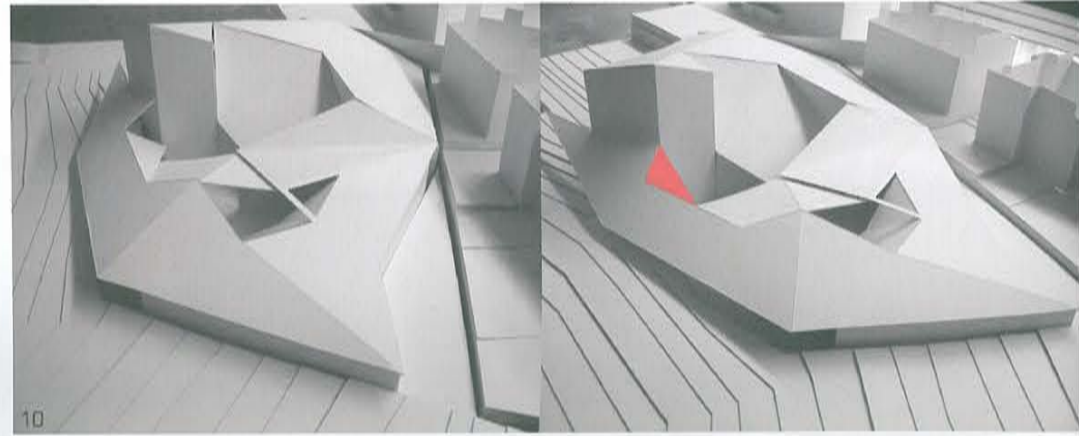
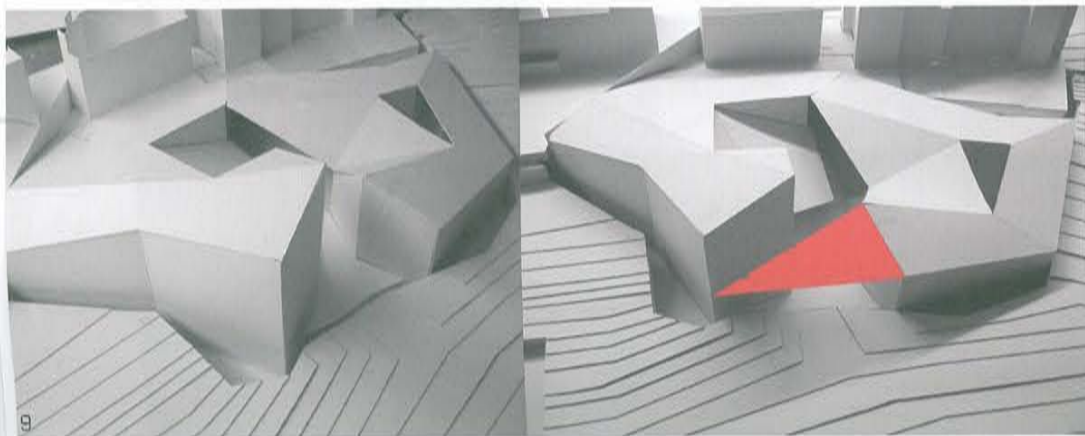
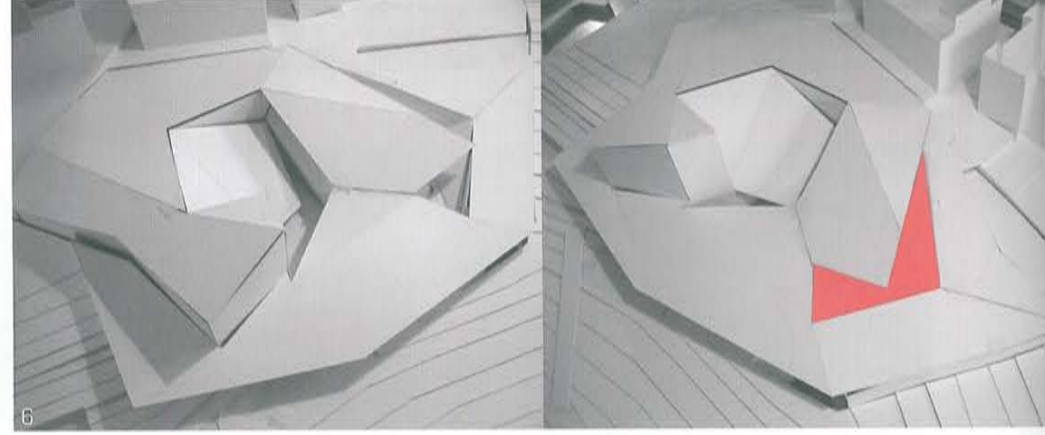
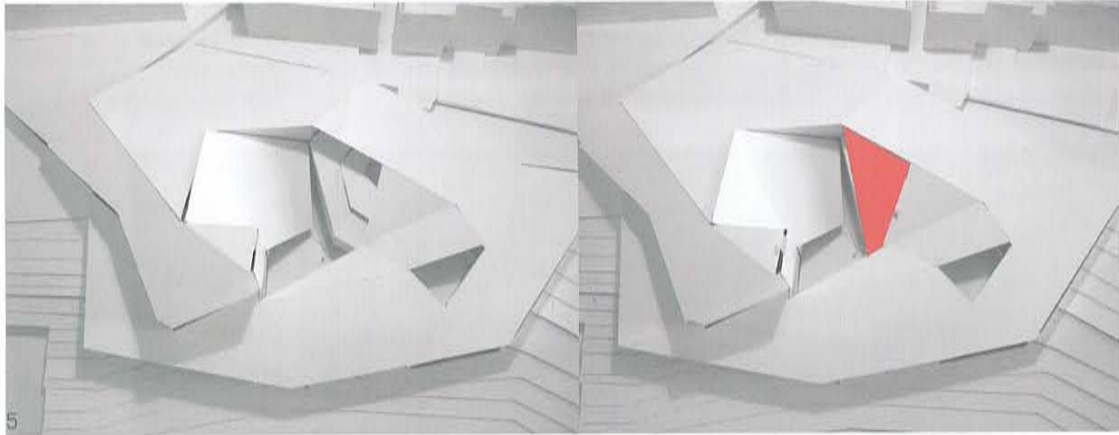
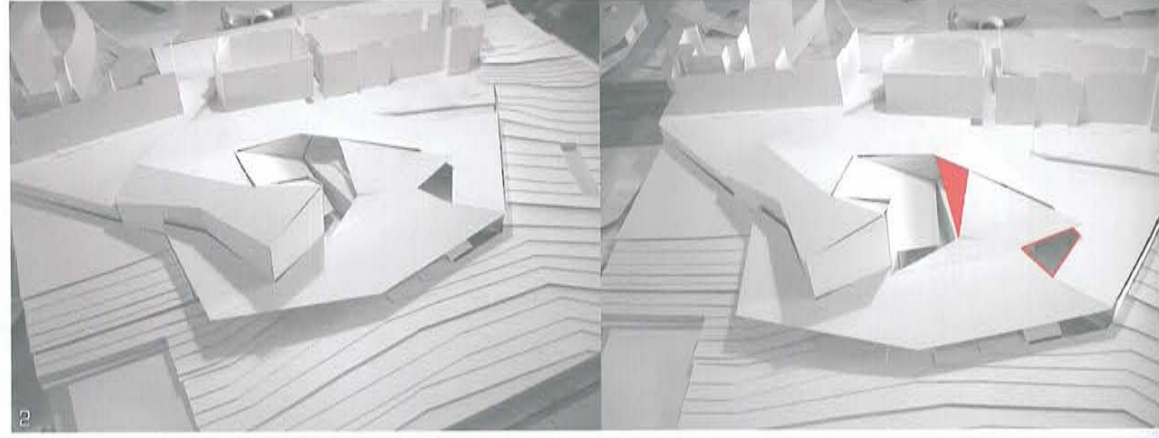
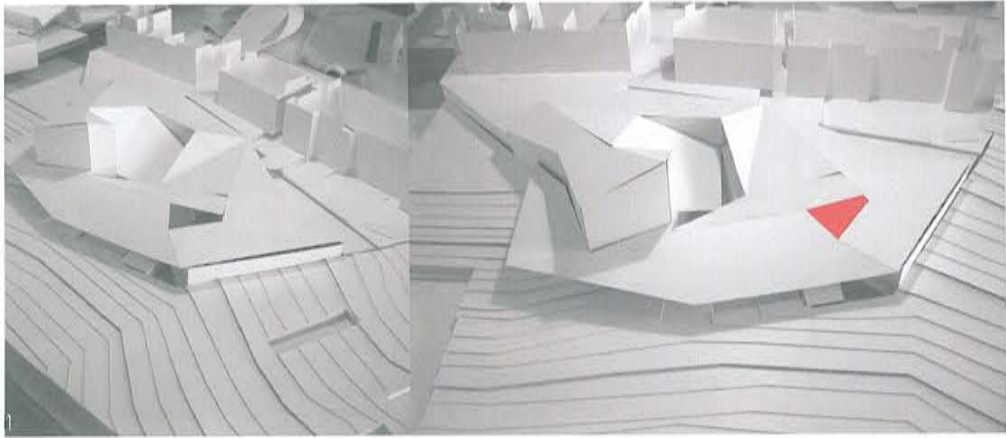

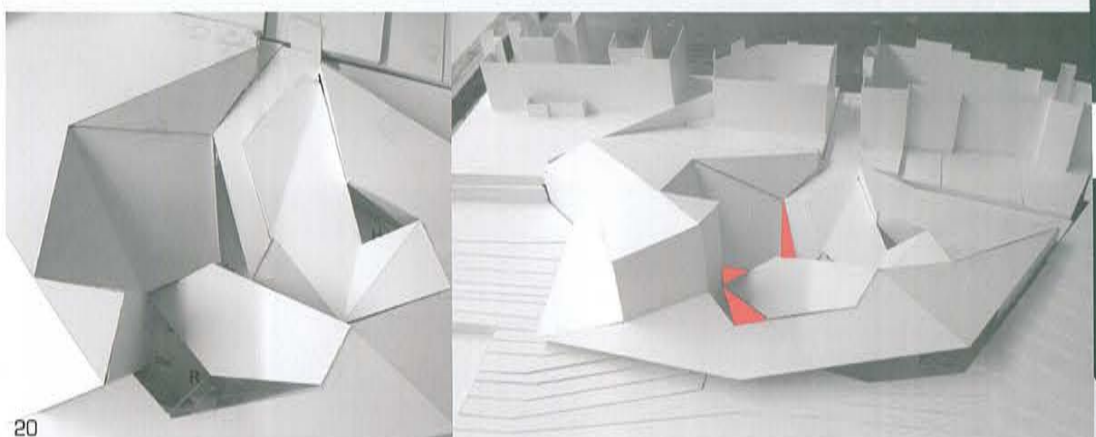
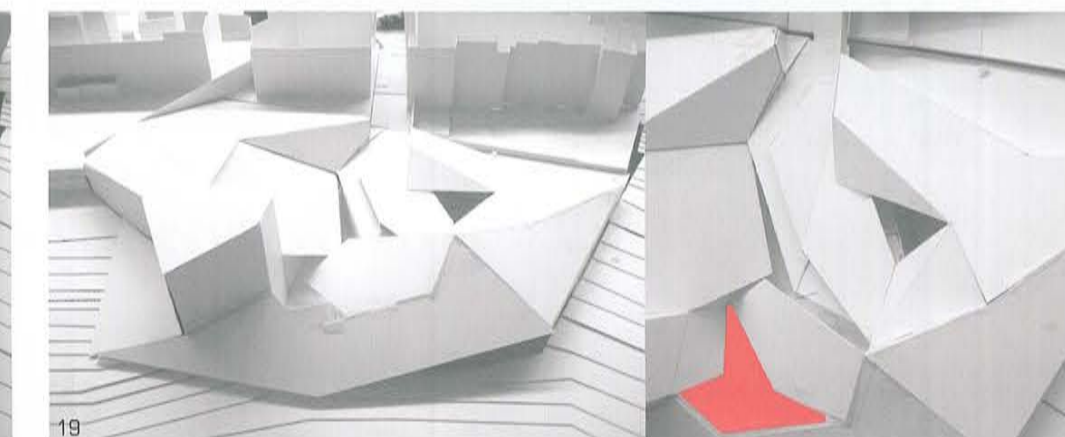
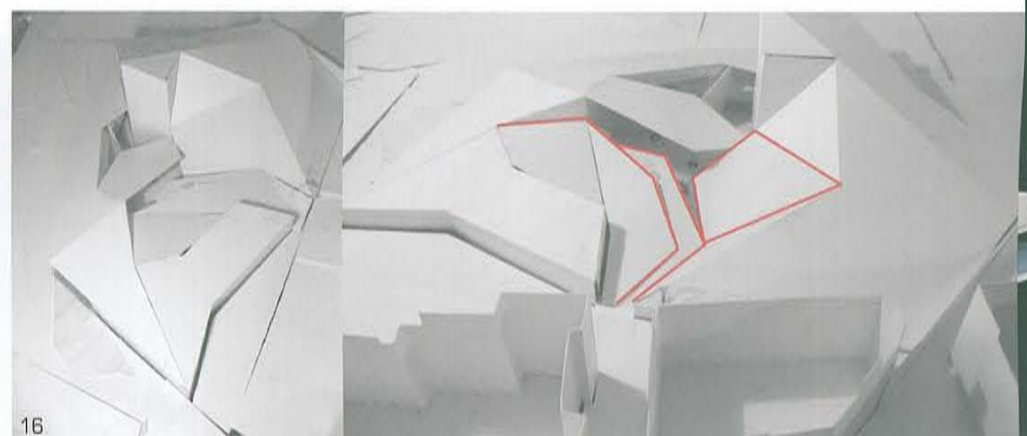
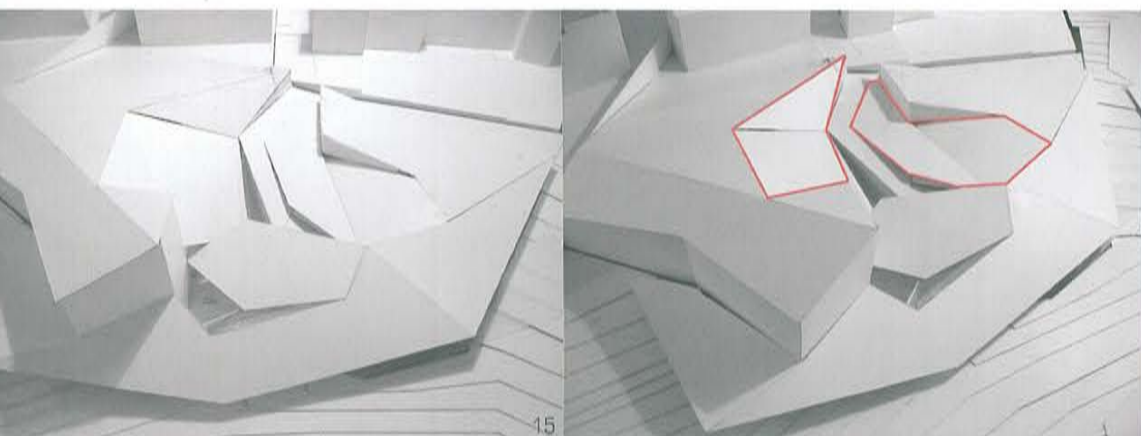
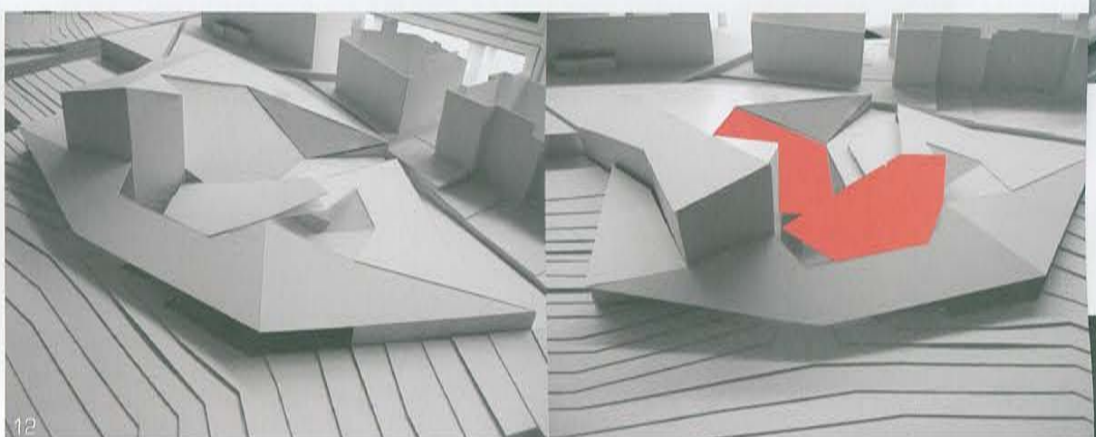
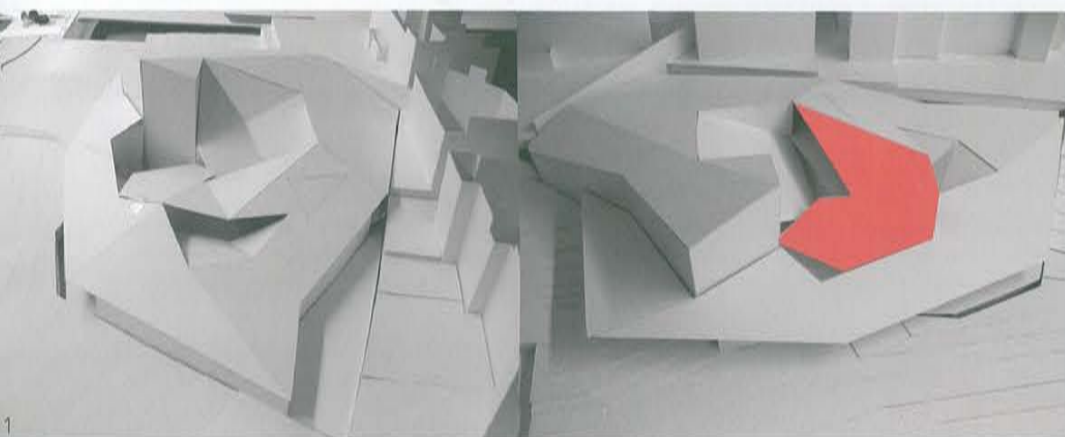
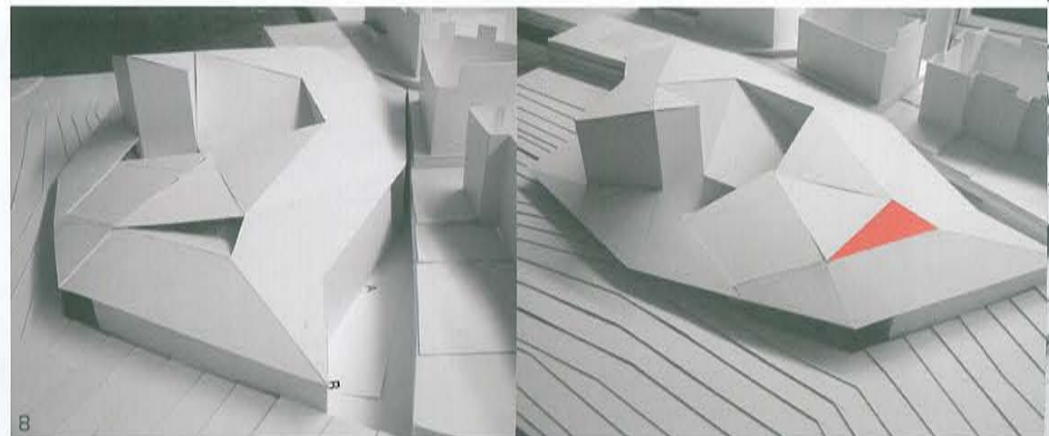
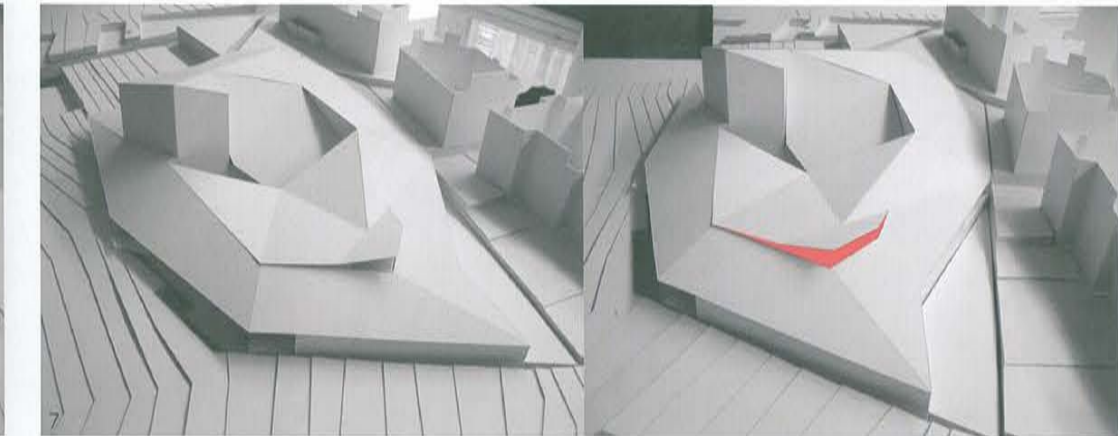
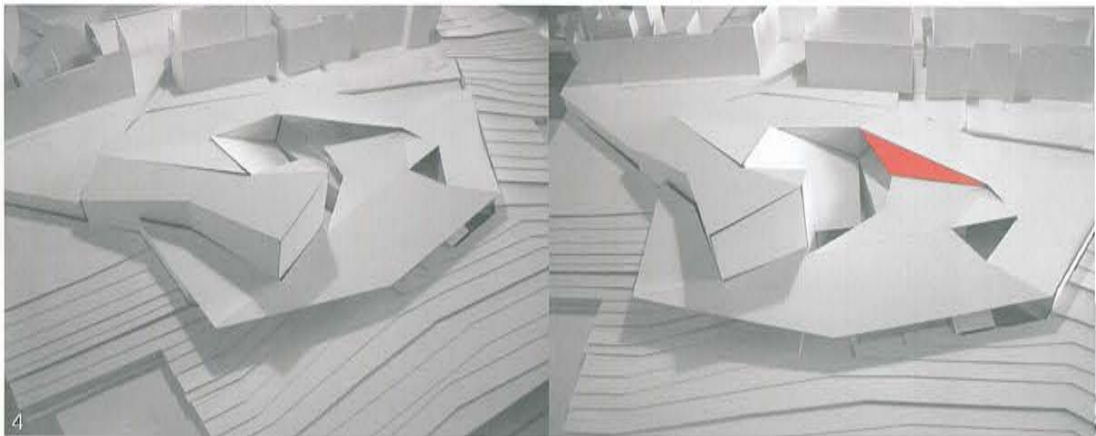
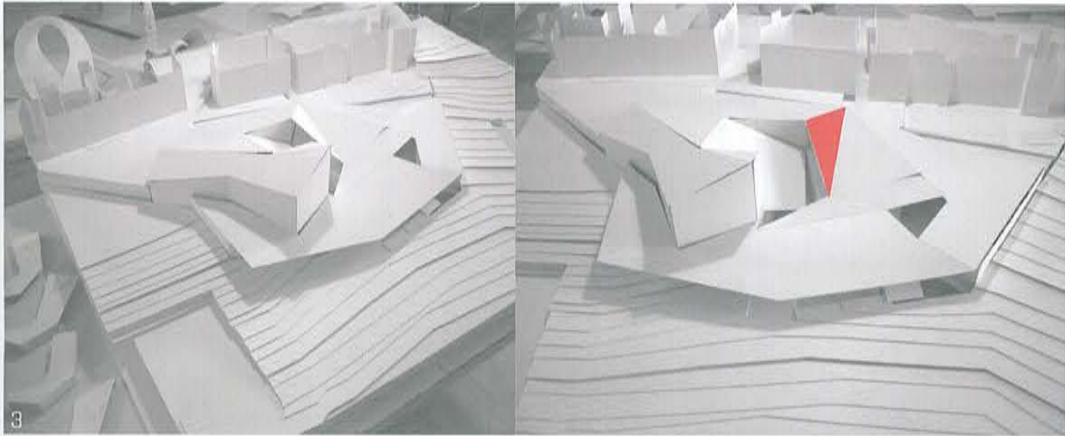
Axonometries

Planta projecte executiu

1. El projecte bàsic s'inicia incrementant la llum natural en el bar-restaurant i disposant-lo de manera que pugui ser vist des dels recorreguts exteriors.
 2. Això ens porta a incrementar la llum natural en altres punts del recorregut exterior, la qual cosa significa modificar la coberta, suprimint-ne un tros...
 3. ... o aixecant-la...
 4. ... o introduint-hi vidre per fer arribar llum natural tan a prop com fos possible de l'accés al conjunt.
 5. Aquesta idea de màxima llum en el centre (accés) del conjunt ens porta a eliminar encara una part més important de la coberta.
 6. Es pensa més eficaç aquesta llum natural al costat est de l'accés i vinculada formant una unitat amb el forat vinculat en el bar-restaurant.
 7. Que és matisa pensant en l'assolellada.
 8. I es vincula a les regles formatives de la coberta.
 9. La desaparició (dins del conjunt teatre a l'aire lliure) qüestiona la cobertura que, al sud, lligava el teatre amb l'escola de música.

10. Que es pensa massa traumàtica per a la idea del projecte i es conserva reduint-ne la superfície. Ara, és la mateixa coberta la que suggereix i organitza modificacions a partir de les seves regles formatives.
 11. Aquí amb més claredat.
 12. La nova coberta estableix noves relacions amb la ja existent.
 13. Aquestes relacions obren les cobertes al límit nord. Importantíssim perquè durant el procés hem vist que des del punt de vista de metres quadrats, a la coberta n'hi sobraven. Sense cap dubte, millora l'accés des de Can Serratosa.
 14. S'explora el nou accés descobert.
 15. Que busca relacions amb la coberta oposada del teatre.
 16. Es treballa sobre la nova coberta per establir lligams morfològics amb la del teatre.
 17. Tot el procés ha conduït a posar de manifest una part de la coberta que sembla idònia per cobrir (i situar centralment) el bar-restaurant.
 18. Coberta que vol lligar amb la que limita al sud.

19. Que pugui generar espais exteriors vinculats a l'ús del bar-restaurant i puguin donar llum i visibilitat al vestíbul del teatre.
 20. La llum al vestíbul del teatre es produeix pels intersticis entre les diferents cobertes.
 21. Simultàniament, s'arriba al convenciment que la superfície que es necessita per complir el programa no permet la relació entre cobertes que es volia en les fotos 18 i 19. De manera que s'assaja una solució que ve del volum o dels metres quadrats que necessita el programa, i de la necessitat d'introduir llum natural en el centre-accés del conjunt. La idea és produir un segon volum emergent significatiu, semblant en quant a formació al que tanca la caixa escènica, però més reduït i vinculat a la coberta de l'escola de música.
 22. Alternativa que funciona en relació amb el programa. També des de la coberta, que s'afina en relació amb la grandària.